

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/44/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318010431
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1318010431.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Zuzany Molnárovej, v trestnej veci obžalovanej C. Q. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovanej a prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 6T/53/2018 zo dňa 07.02.2019 na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.11.2019 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanej

C. Q., M.. XX.XX.XXXX F. Q., A. Q. W. Š., A..Č.. L. XX, P.,

u k l a d á

za skutok v bode 1)

podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 0T/30/2018 zo dňa 05.03.2018, právoplatného toho istého dňa, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

za skutok v bode 2)

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovanej C. Q., M.. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bratislava III pod sp.zn. 6T/53/2018 dňa 07.02.2019 uznal obžalovanú C. Q. v bode 1) vinnou zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.07.2019 a v bode 2) vinnou zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1) hoci bola dňa 02.11.2017 Obvodným oddelením PZ Karlova Ves, č. bloku XXXXXXXX, postihnutá za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch účinného v čase spáchania priestupku, a hoci bola odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 6T/44/2017 zo dňa 11.08.2017, právoplatným dňa 30.10.2017, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, dňa 25.01.2018 v čase medzi 08.00 h a 08.45 h v predajni B. na A. ulici v P. si vložila do kabelky 3 ks ess leskov na pery a 2 ks Red Bull 0,25 l, a následne s týmto tovarom prešla cez pokladničnú zónu bez zaplatenia, čím spôsobila spoločnosti B. P. republika, V.O.S., so sídlom A. cesta XX/A, Q., IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 9,35 €,

2) hoci jej z ustanovenia § 62 a nasl. Zákona o rodine vyplýva povinnosť prispievať na výživu detí a výška tejto povinnosti jej boh určená rozsudkom Okresného súdu Bratislava III pod sp. zn. 38P/222/2016 zo dňa 21.03.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.05.2017, ktorým bola zaviazaná prispievať na výživu svojich detí U. B., nar. XX.XX.XXXX, vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa, a L. B., nar. XX.XX.XXXX, vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa, počnúc dňom 23.05.2017 k rukám otca U. B. vždy do 15 - teho dňa v mesiaci, túto povinnosť si menovaná neplnila v mieste svojho trvalého bydliska a všade tam, kde sa zdržiavala od mesiaca jún 2017 do mesiaca január 2019 vrátane, tak zostala dlžná na výživnom U. B. za uvedené obdobie sumu v celkovej výške 1.103,44 €.

Za to jej súd prvého stupňa podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, pre výkon ktorého obžalovanú podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 0T/30/2018 zo dňa 05.03.2018 a všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd zaviazal obžalovanú k náhrade škody vo výške 9,35 € poškodenej spoločnosti B. P. republika, v.o.s.

Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná ihneď po jeho vyhlásení odvolanie smerujúce proti výroku o treste, ktoré odôvodnila podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 06.05.2019. Obžalovaná uvádza, že si je vedomá svojich skutkov a ako milujúca matka troch detí sa obracia na odvolací súd so žiadosťou o porozumenie a zhovievavosť. Trestné činy spáchala v hlbokej núdzi vyplývajúcej z ťažkej životnej situácie, do ktorej sa dostala vôbec nie len svojím vlastným pričinením, a hlavne v dobrej vôli sa z tlaku nepriaznivých okolností vyslobodiť. Preto, že jej zámery sú čisté a úprimné, napriek svojim obmedzeným možnostiam prikladá potvrdenie o zaplatení škody spoločnosti B. na dôkaz svojej zodpovednej snahy. Svojej vyživovacej povinnosti a zodpovednosti voči svojej dcére si bola vždy vedomá, vždy mala a má vôľu sa na potrebách jej výživy všetkými pre obžalovanú dostupnými spôsobmi podieľať, a chce vyriešiť spor s U. B. mimosúdne. Obžalovaná navrhla odvolaciemu súdu, aby zamietol odvolanie prokurátora. Napriek výzve zo strany odvolacieho súdu, aby obžalovaná predložila doklady o náhrade škody, na ktoré v odvolaní poukazuje, obžalovaná nič nedoložila.

Prokurátor podal odvolanie v zákonnej lehote dňa 12.02.2019, jeho odvolanie bolo podané v neprospech obžalovanej a smeruje tiež proti výroku o treste. Z odôvodnenia odvolania prokurátora, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 20.03.2019, vyplýva, že s napadnutým výrokom o treste sa nestotožňuje, pretože v zmysle zákona mal súd prvého stupňa obžalovanej za skutok v bode 1) uložiť súhrnný trest a za skutok v bode 2) samostatný trest, pretože skutok v bode 2) je prečinom zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, teda trestným činom pokračovacím, trvácim s prvkami hromadného trestného činu, a tento bol dokonaný až vyhlásením napadnutého rozsudku dňa 07.02.2019. Keďže rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 0T/30/2018 zo dňa 05.03.2018

nadobudol právoplatnosť dňa 05.03.2018 a Okresný súd Bratislava III vyhlásil rozsudok dňa 07.02.2019, nie je možné za skutok v bode 2) uložiť súhrnný trest, ale samostatný trest. Preto prokurátor navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil na nové konanie.

Prokurátor ani poškodení, ktorým bolo odvolanie obžalovanej v súlade s § 314 Trestného poriadku doručované, nevyužili svoje právo vyjadriť sa k nemu. Osoba, do rúk ktorej je obžalovaná povinná platiť výživné na maloleté deti - U. B., oznámila súdu, že k dodatočnej úhrade výživného ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu nedošlo ani len čiastočne. Obžalovaná sa k odvolaniu prokurátora osobitným podaním nevyjadrila.

Odvolací súd po predložení veci nezistil také vážne procesné nedostatky napadnutého rozsudku či konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali zrušenie rozsudku na verejnom zasadnutí a vrátenie veci súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Preto nariadil vo veci verejné zasadnutie.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa zástupkyňa krajskej prokuratúry vecne pridriavala písomného odvolania, avšak prezentovala názor, že odvolací súd môže sám rozhodnúť rozsudkom vo veci, a to uložením súhrnného trestu v bode 1) a samostatného trestu v bode 2). Za oba navrhla uložiť nepodmienečné tresty a odvolanie obžalovanej žiadala zamietnuť.

Obžalovaná pred odvolacím súdom uviedla, že je v ťažkej situácii, nemá chuť žiť. Žije v neobývateľnom dome v P. Dva - trikrát do týždňa upratuje byt jednej babe, zarobí asi 20 €. Dvakrát deňom poslala po 5 €, ale ich otec jej to vrátil, že to nechce. B.u uhradila škodu. Všetky tri doklady má u svojej matky, s ktorou ale nekomunikuje. Pol roka neužíva návykové látky.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne uvádza, že odvolania podané obžalovanou a prokurátorom proti výroku o treste sú prípustné, boli podané v zákonnej lehote a spĺňajú všetky zákonné náležitosti, preto odvolací súd konštatuje absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a zistil, že odvolanie prokurátora je plne dôvodné, a odvolanie obžalovanej je potrebné zamietnuť.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20190601>> alebo <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20190601>>, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, veta prvá, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Odvolací súd po predložení veci zistil nasledovné skutočnosti:

Dňa 22.05.2018 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III na Okresný súd Bratislava III obžalobu na C. Q. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na obdobnom skutkovom základe, ako je uvedený v bode 2) napadnutého rozsudku. Dňa 12.07.2018 bola na obžalovanú podaná ďalšia obžaloba, a to pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v bode 1) napadnutého rozsudku. Uznesením Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 6T/82/2018 zo dňa 25.07.2018 boli obe trestné veci obžalovanej spojené do spoločného konania vedeného pod sp.zn. 6T/53/2018.

Súd prvého stupňa nariadil vo veci hlavné pojednávanie, na ktorom obžalovaná učinila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinná v oboch bodoch obžaloby, a následne kladne odpovedala na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku. Súd prvého stupňa podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovanej o vine prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania nevykonal, vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste.

Na tomto mieste odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vo vzťahu k prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného poriadku postupoval nesprávne, keď prijal vyhlásenie obžalovanej o vine, a to z dôvodu, že trestný čin zanedbania povinnej výživy je trvácim trestným činom, k dokončeniu ktorého dôjde v zmysle § 122 ods. 13 Trestného zákona až vyhlásením odsudzujúceho rozsudku (za predpokladu, že obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti nie je v skutkovej vete inak ohraničené, napr. nadobudnutím schopnosti dieťaťa samé sa živiť). Ak súd prvého stupňa prijal vyhlásenie viny a zároveň v napadnutom rozsudku rozšíril rozhodné obdobie páchania trestného činu až do mesiaca január 2019, dopustil sa hneď dvoch pochybení. V prvom rade, ak súd prijal vyhlásenie o vine zo spáchania trestného činu uvedeného v obžalobe, bol povinný uznať obžalovanú vinnou presne z toho istého trestného činu a na tom istom skutkovom základe, ako bol uvedený v obžalobe, t.j. za neplnenie vyživovacej povinnosti do mája 2018. Tento postup by bol síce súladným s § 257 Trestného poriadku, avšak odporoval by ustanoveniu § 122 ods. 13 Trestného zákona, podľa ktorého skutok trval až do konca januára 2019. Preto bolo potrebné, aby súd prvého stupňa vyhlásenie obžalovanej neprijal a vykonal dokazovanie minimálne ohľadom obdobia od podania obžaloby do vyhlásenia napadnutého rozsudku. Uznaním viny na podklade vyhlásenia viny obžalovanej a súčasným rozšírením obdobia páchania skutku o cca 8 mesiacov došlo k nezákonnému stavu, ktorého náprave bráni podstata procesného postupu podľa § 257 Trestného poriadku, keďže výrok o vine prijatý na podklade vyhlásenia o vine nie je možné napadnúť odvolaním ani dovolaním (s výnimkou dovolania podaného z dôvodu zásadného porušenia práva na obhajobu). Preto je revízia odvolacieho súdu v tomto smere len formálna, bez zásahu do výroku o vine, ktorý nemohol byť efektívne revidovaný pre zákonnú prekážku, a nadobudol právoplatnosť vyhlásením napadnutého rozsudku.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

K výroku o treste vykonal súd prvého stupňa dokazovanie prečítaním odpisom z registra trestov obžalovanej, z ktorého vyplýva, že táto má 3 záznamy za majetkovú trestnú činnosť. Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 46T/89/2017 zo dňa 30.06.2017 bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky, ktorá plynula od 22.07.2017 do 21.07.2019, tzn. oboch žalovaných trestných činov sa obžalovaná dopustila v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 6T/44/2017 bolo potrebné neprihliadať pri úvahách o treste z dôvodu, že tvorí súčasť skutkovej vety a právnej kvalifikácie podľa odseku 3 písm. b) § - u 212 Trestného zákona. Napokon bola obžalovaná trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 0T/30/2018 zo dňa 05.03.2018, právoplatným toho istého dňa, uznaná vinnou zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo jej bol uložený peňažný trest vo výmere 200 €.

Odvolací súd v zmysle uvedených skutočností konštatuje, že skutok v bode 1) obžalovaná spáchala dňa 25.01.2018, teda predtým, než jej bol dňa 05.03.2018 doručený trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 0T/30/2018. Oba trestné činy sú v súbehu, pretože z časového hľadiska medzi nimi nedošlo k vyhláseniu žiadneho odsudzujúceho rozsudku (doručeniu trestného rozkazu), a preto bolo potrebné postihnúť oba trestné činy súhrnným trestom. Uvedené neplatí o skutku v bode 2), v páchaní

ktorého obžalovaná pokračovala aj po doručení trestného rozkazu sp.zn. OT/30/2018, a preto nemôže byť v súbehu so žiadnym z dvoch uvedených trestných činov a vo vzťahu k nemu nie sú splnené zákonné podmienky uvedené v § 42 ods. 1 Trestného zákona. Súd prvého stupňa konštatoval súbeh všetkých troch uvedených trestných činov a uložil súhrnný trest za žalovanú trestnú činnosť vo vzťahu k trestnému činu z trestného rozkazu sp.zn. OT/30/2018, čím porušil ustanovenie § 42 ods. 1 Trestného zákona. Z tohto dôvodu odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol vo veci rozsudkom na podklade dostatočne zisteného skutkového stavu súdom prvého stupňa. Odvolací súd konštatuje, že trest bolo potrebné ukladať podľa Trestného zákona účinného v čase spáchania trestného činu v zmysle § 2 ods. 1 Trestného zákona, pretože novelizáciou nedošlo k zlepšeniu právneho postavenia obžalovaného.

Pri úvahách o druhu trestu odvolací súd vzal do úvahy, že obžalovaná spáchala oba trestné činy v skúšobnej dobe podmieňačného odsúdenia, a teda uloženie ďalšieho podmieňačného trestu bolo vylúčené ustanovením § 49 ods. 2 Trestného zákona. Neboli zistené zákonné podmienky pre uloženie trestu nespojeného s odňatím slobody.

Odvolací súd vzhľadom na ukladanie dvoch trestov osobitne ustálil poľahčujúce a priťažujúce okolnosti ku každému trestu. V bode 1) bol podľa § 42 ods. 1 a § 41 ods. 1 Trestného zákona obžalovanej ukladaný súhrnný trest za 2 trestné činy krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Uvedené zakladá priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, a prechádzajúce odsúdenie Okresným súdom Bratislava III sp.zn. 46T/89/2017 pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, je dôvodom priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. U obžalovanej je daná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona spočívajúca v priznaní a ľúlosti nad spáchaním trestného činu. Odvolací súd neprijal obhajobu obžalovanej v tom smere, že poškodenej spoločnosti nahradila škodu, čo by zakladalo poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, pretože obžalovaná napriek osobitnej výzve odvolacieho súdu doklad o zaplatení nepredložila, hoci tvrdila v odvolaní, že ho predkladá. Toto jej tvrdenie bolo nepravdivé. V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona odvolací súd dospel k záveru, že u obžalovanej je prevaha počtu priťažujúcich okolností nad počtom poľahčujúcich okolností v pomere 2:1, a preto odvolací súd podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšil spodnú hranicu trestnej sadzby § 212 ods. 3 Trestného zákona (6 mesiacov až 3 roky) o jednu tretinu, a ukladal súhrnný trest v sadzbe 16 mesiacov až 3 roky. Pri úvahách o výmere trestu odvolací súd zohľadnil poľahčujúcu okolnosť priznania a následok trestného činu, ktorý je menej závažný, a preto dospel k záveru, že účel trestu deklarovaný v § 34 ods. 1 Trestného zákona možno dosiahnuť uložením trestu na spodnej hranici trestnej sadzby. Trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne dostatočne zohľadňuje závažnosť oboch zbíhajúcich sa trestných činov krádeže, korešponduje s možnosťami nápravy obžalovanej a odráža ochrannú a morálnu funkciu trestu. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona odvolací súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I sp.zn. OT/30/2018 zo dňa 05.03.2018 a rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ktoré zrušením, stratili podklad.

V bode 2) odvolací súd zistil prevahu počtu poľahčujúcich okolností nad počtom priťažujúcich a to v pomere 1:0, keď priznal obžalovanej poľahčujúcu okolnosť priznania a ľúlosti v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona. Nezistil žiadne priťažujúce okolnosti, keďže predchádzajúce odsúdenia sa týkajú majetkovej trestnej činnosti, nebolo nevyhnutné na tieto v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona prihliadnuť. Obžalovaná v rozhodnom období na výživu svojich maloletých detí nič neprispela. Z dôvodu svojej nepriaznivej životnej situácie bola povinná platiť na výživu detí len 30 % životného minima, čo je výživné v minimálnej zákonnej výške, ktoré reálne nie je spôsobilé pokryť potreby maloletého dieťaťa. Súd prvého stupňa nešpecifikoval formu zavinenia obžalovanej, keď neuviedol konkrétne, či obžalovaná spáchala trestný čin z nedbanlivosti alebo úmyselne, uviedol len „čo aj z nedbanlivosti“. Keďže určenie zavinenia je súčasťou rozhodovania o vine, odvolací súd nemohol výrok o vine preskúmať, a teda pri úvahách o treste pracoval so záverom, že obžalovaná spáchala tento trestný čin z nedbanlivosti. Prihliadajúc na skutkové okolnosti, formu zavinenia, následok jej opomenutia a možnosti nápravy obžalovanej odvolací súd vymeral obžalovanej trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, čo je pri spodnej hranici trestnej sadzby, berúc zreteľ aj na súčasné ukladanie ďalšieho nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov.

Nakoľko obžalovaná doposiaľ nebola vo výkone trestu odňatia slobody, odvolací súd ju podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon oboch uložených trestov odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.